

Már nagyon vártam a beöltözésem napját, szinte már visszszámoltam, legalábbis az utolsó 9 napban, mivel Pio atya „ellenállhatatlan kilencedével” kértem minden este Jézustól, hogy méltón viseljem a reverendát.

Spirituális atyával is készültünk, a beöltözés analógiájáról szólt hozzánk. Olyan ez, mint amikor egy párkapcsolatban már nyíltan vállaljuk az „együttjárást”, az emberek előtt is megfogjuk egymás kezét, ennek a jele a reverenda a világnak – már nyíltan Jézushoz tartozom.

A beöltözés előtt inkább úgy éreztem magam, mint egy vőlegény, hiszen a beöltözési keresztapámmal együtt készülődtünk, én az öltönyöm igazítottam, ő pedig a reverendát igyekezett szépen összehajtani, aztán pedig próbálgatta, hogy a galléros ingemre hogyan adja fel majd a kollárét (mely annak az igának a jele, amibe a fejemet hajtottam).

Este asszisztencia próba volt, aztán izgatottan tértem nyugovóra. Másnap a kápolnában elmélkedtem azon üvegablak előtt, mely a beöltözést ábrázolja – a szemináriumi kápolna 6 ólomüveg ablakján láthatóak papsággá válás főbb állomásai – Jézus bizalommal teli tekintettel nyújtja a beöltözendőnek a cingulumot – mely a tisztaságot jelképezi.

A beöltözés napja éppen az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülődő Világméretű Szentségimádás napjára esett, így a beöltözési szentmise előtt egy órával mi kispapok olvastuk fel Vianney Szent János (a plébánosok védőszentje) gondolatait, akinek a csontereklyéje éppen ezen a napon érkezett szemináriumunkba. Ez számomra igazán bensőséges tette a felkészülés utolsó óráját.

Az ünnepi szentmisén reverendánkkal kezünkben vonultunk be az asszisztencia tagjaival együtt, de még a templomtér első soraiban foglaltunk helyet, ahol külön szólított minket a spirituális atya, álljunk fel a beöltözés szertartására. A reverendák megáldását követően nyakkendőnket és zakónkat levéve, a beöltözési keresztapánk segítségével öltöztünk be. Aztán csatlakoztunk a többiekhez a szentélybe.

Rektorunk, Balázs atya arra buzdított minket, hogy a reverendával öltözzünk magunkra Krisztust, és hogy hivatásukban váljunk egyre inkább az Ő tükreivé.

Mivel a NEK Médiaközpontja az Egyetemi templomunk szentségimádását közvetítette világszerte, az azt követő szentmisébe is bekapcsolódhattak rokonaink, barátaink, illetve a világon bárhol élő keresztény testvérek – ezt bizonyítja a gratulációk sora közt pl. Dunaszerdahelyről érkezett jókívánság is. A felvétel még megtekinthető:

<https://www.youtube.com/watch?v=AwCWwi9XMdM&feature=youtu.be>

Spirituális atyától kaptunk egy hagyományos imádságot, ami a reverenda felvételekor szokás mondani, ebben találtam meg a beöltözés lényegét: *Öltöztessen fel engem az Úr az új emberbe, aki Isten szerint teremtetett, igazságosságban és az igazság szentségében. Ámen*

